Coll. Germaine de Puy-Nouel
ANA-DIG-COL-FA-GPN-005

O P G E D R A G E N

aan

DE WEDUWE EN KINDEREN

van

den Arubaanschen grooten Pionier

wijlen

CORNELIS HENDRIK EMAN

den onvergetelijken Weldoener

DER BEVOLKING VAN ARUBA.

door:

H.E.Lampe. Oranjestad-Aruba.

Mother's Home.

--o--

In den goeden ouden tijd,
Was een ieder hier gewijd,
Aan den dagelijkschen strijd
Vlijtig doende zijn arbeid.
Iedereen zocht zijn profijt,
Uit zijn arbeid zeer verblijd,
Om een soberen maaltijd,
En tot werken steeds bereid.

--o--

Ach, Aruba was erg droog,
Dat kon zien toen ieder oog,
Aan den blauwen hemel-boog,
Waar geen wolkje zich bewoog.
Niemand achtte zich toen hoog,
Niemand die om geld zich boog,
Maar men hield waar men ook toog,
Neerlands naam en eer steeds hoog.

--o--

Hier en daar liep een kabriet,
Zoekend naar een groene spriet,
Tusschen cactus,'t dorre riet,
Want een stroohalm vond ze niet.
Slechts de zee hief aan een lied,
In haar eentje,and'ren niet,
Gaf een hoop toch in haar lied,
Aan een visscher in verdriet.

--o--

Ook de gierend Oostpasaat,
Die zich altoos hooren laat,
Gaf aan niemand eenig baat,
Tegen haar bestond geen raad.
Als het regent ,is het laat,
Om te planten,altijd laat,
Slechts de aloeplant wederstaat
Zon en droogte,werpt af baat.

--o--

D'arme man was toen in nood,
Strijdend tegen hongersdood,
Zonder middel,zonder brood,
Met de levenszorgen groot.
Maar EEN man,sinds lang nu dood,
Was de éénigst die toen bood,
Aan het volkje toen in nood,
Steun en werk en dagelijksch brood.

--o--

Shon Cornees,was hoogst bemind,
Door elk vader,moeder,kind,
Op dit eiland,waar de wind,
Zelfs den wees was ongezind.
Armoe,droogte,felle wind,
Zorgen smart van ieder tint,
Kwelden hevig het landskind,
Shon Cornees,was hen gezind.

--o--

Landraad was hij jaren lang,
En was hij voor niemand bang,
Zijn voortdurend gezang,
Was gewijd aan volks belang.
Moedig,ijvrig aan den gang,
En vervuld door liefdesdrang,
Hielp hij d'armen jarenlang,
Deed hij veel in hun belang.

--o--

Toen hij stierf werd hij beweend,
Door het volk,dat toen versteend
Om zijn graf zich had vereend,
Daar hij hier was welgemeend.
En nog steeds wordt hij beweend,
Om zijn hulp het volk verleend,
Dus uit feiten wordt ontleend,
Dat hij hier was welgemeend.

--o--

Ridder was hij inderdaad,
In zijn bloed en door zijn Daad,
Maar een lintje van den Staat,
Kreeg hij nooit,niet eens te laat.
Zelfs geen kleine smalle straat,
Werd genaamd,zij het ook laat,
Aan dien ed'len besten maat,
Van het volk in bedelstaat.

--o--

Ook de Arubaansche jeugd,
Leidde hij op't pad der Deugd,
Waren d'ouders zeer verheugd,
En de jeugd zelf dol van vreugd.
Deze edel' man der Deugd,
Die hier vader was der Jeugd,
Stierf heel jong en zag geen vreugd,
Van zijn arbeid voor de jeugd.

--o--

Cornelis Hendrik Eman,
Was Aruba's grootsch Leidsman,
Die men vrij'lijk noemen kan,
En terecht,een Edelman.
Uit de feiten zal en kan,
Op Aruba ied're man,
Wel erkennen dat Eman,
Shon Cornees,was zijne man.

--o--

Heil zocht hij nooit in het goud,

't Aardsche rijkdom liet hem koud.

Op zijn bijstand werd gebouwd

In zijn goedheid raak vertrouwd.

Zijne ziel had wel aanschouwd,

God in Wien hij had vertrouwd,

Ziet men hier ook zonder fout,

Blijk van trouw aan hem ontvouwd.

--o--